

(1995)

13 Ιουνίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΛΕΙΤΟΣ ΘΕΟΚΛΕΙΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6014).

Ποινή — Πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης κατά παράβαση των άρθρων 231 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Εφεσίβλητοι νεαρής ηλικίας (18 χρόνων) με λευκό ποινικό μητρώο — Ομολογία και παραδοχή — Έκθεση Τμήματος Κοινωνικής Ευημερίας — Το αδίκημα έγινε σε δισκοθήκη της Λεμεσού — Επιβολή ποινής φυλάκισης 45 ημερών στον κάθε κατηγορούμενο — Δεν κρίθηκε λανθασμένη σαν θέμα αρχής, ούτε έκδηλα υπερβολική. 5

Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Η επιβολή ποινής φυλάκισης επικυρώθηκε από το Εφετείο στην περίπτωση νεαρών ατόμων με λευκό ποινικό μητρώο που βρέθηκαν ένοχοι σε κατηγορία πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης, για αποτροπή παρόμοιων αδικημάτων από τα ίδια ή από άλλα άτομα. 10

Τα γεγονότα της υπόθεσης σκιαγραφούνται από τις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

Η έφεση απορρίπτεται. 15

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Κλείτο Θεοκλείτου και άλλα οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 16 Μαΐου, 1995, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6349/95) στην κατηγορία της πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης κατά παράβαση των άρθρων 231 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκαν από Φωτίου, Α.Ε.Δ. σε 45 μέρες φυλάκιση ο καθένας. 20

E. Ευσταθίου με Κ. Καμένο, για τους εφεσεσίοντες.

E. Νικολαΐδου (Κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

- 5 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι εφεσεσίοντες-κατηγορούμενοι κατόπιν παραδοχής τους ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, καταδικάστηκαν σε κατηγορία πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης, κατά παράβαση των άρθρων 231 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, σε 45 μέρες φυλάκιση ο καθένας.

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος σε συντομία είναι οι εξής:

- Στις 30/4/94 στη δισκοθήκη "WHISPERS" στη Λεμεσό, βρισκόταν ο παραπονούμενος και οι εφεσεσίοντες. Το επεισόδιο άρχισε με αστεία στα οποία προέβαιναν οι δύο εφεσεσίοντες με την παρέα τους, κατά τα οποία κτυπούσαν τον παραπονούμενο στο κεφάλι για αστείο. Ο παραπονούμενος διαμαρτυρήθηκε και κατάγγειλε το γεγονός στο φρουρό της δισκοθήκης, ο οποίος όμως δεν εντόπισε τους εφεσεσίοντες. Στη συνέχεια, ο παραπονούμενος είδε τους εφεσεσίοντες, διαμαρτυρήθηκε πάλι, οπότε ο πρώτος εφεσεσίοντας του είπε να φύγει διαφορετικά θα τον κτυπούσε αλλά ο παραπονούμενος δεν έφευγε, οπότε ο πρώτος εφεσεσίοντας έσπρωξε τον παραπονούμενο προς τα πίσω. Στο στάδιο αυτό επενέβη και ο δεύτερος εφεσεσίοντας και έπιασε τον παραπονούμενο από πίσω και άρχισαν να τον κτυπούν, ο πρώτος με γροθιά στη μύτη και ο δεύτερος με γροθιές και κλωτσιές από πίσω όπως τον κρατούσε. Το επεισόδιο έληξε μόνο με επέμβαση άλλων προσώπων.

- Μετά από ιατρική εξέταση που έγινε την ίδια μέρα στον παραπονούμενο, ο παραπονούμενος φάνηκε ότι παρουσίαζε εκδορές και μικρή απώλεια δέρματος της δεξιάς ωμοπλάτης, εκδορές δεξιού αγκώνα, άλγος ρινός και αυχένα και εκδορές αριστερής ζυγωματικής. Από ακτινογραφία διαπιστώθηκε και κάταγμα του ρινικού οστού στο οποίο έγινε θεραπεία και δεν παρέμεινε οποιαδήποτε δυσμορφία στη μύτη του.

- Εναντίον της πιο πάνω ποινής καταχωρήθηκε η παρούσα έφεση και ο προβαλλόμενος λόγος είναι ότι η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου με την οποία επιβλήθηκε ποινή φυλακίσεως στους εφεσεσίοντες είναι εσφαλμένη, διότι παραβιάζει βασικούς κανόνες

της ποινικής μεταχείρισεως προσώπων και συγκεκριμένα δεν ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι οι εφεσεϊόντες είναι νεαρά πρόσωπα με λευκό ποινικό μητρώο και ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο προσέδωσε εσφαλμένα σημασία στη βαρύτητα του αδικήματος και παρέλειψε να εξατομικεύσει την ποινή στο μέτρο που ήταν αναγκαίο ώστε να προσιδιάζει προς την αναμόρφωση των εφεσεϊόντων. 5

Και οι δύο εφεσιβλήτοι ήταν 18 χρόνων.

Ο πρωτόδικος Δικαστής έλαβε υπόψη του όλα τα γεγονότα και τους ελαφρυντικούς παράγοντες που εξέθεσε ο συνήγορός τους και ιδιαίτερα το νεαρό της ηλικίας τους και την αρχή ότι σε νεαρά άτομα δεν πρέπει να επιβάλλεται η ποινή φυλάκισης εκτός αν όλα τα άλλα είδη ποινών θεωρούνται ότι δεν είναι κατάλληλα. Επίσης, ο πρωτόδικος Δικαστής έλαβε υπόψη του το λευκό τους ποινικό μητρώο, την ομολογία τους στην Αστυνομία και παραδοχή ενοχής στο Δικαστήριο και τις προσωπικές τους συνθήκες όπως εκτίθενται στις εκθέσεις του Τμήματος Κοινωνικής Ευημερίας καθώς και την πιθανότητα να υπήρξε πρόκληση εκ μέρους του παραπονούμενου. 10
15

Παρά τους ελαφρυντικούς παράγοντες ο πρωτόδικος Δικαστής κατέληξε ότι η μόνη αμολύουσα ποινή ήταν αυτή της φυλάκισης, τόσο για την τιμωρία των εφεσιβλήτων, όσο και για προειδοποίηση προς άλλους που συχνάζουν σε δισκοθήκες ότι πρέπει να γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να προκαλούν τέτοιου είδους επεισόδια. 20

Ακούσαμε με προσοχή το τί είπε ο συνήγορος των εφεσεϊόντων ο οποίος επέσυρε την προσοχή του Δικαστηρίου σε καθετί που θα μπορούσε να είχε ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο και που κατά την εισήγησή του ήταν αρκετός λόγος για να μην επιβληθεί η ποινή της φυλάκισης στους εφεσεϊόντες. 25

Έχοντας υπόψη την ολότητα των γεγονότων, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να επέμβουμε στην ποινή που επέβαλε το πρωτόδικο Δικαστήριο, καθότι δεν είναι λανθασμένη ως θέμα αρχής, ούτε και είναι έκδηλα υπερβολική. Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά επέβαλε ποινή φυλακίσεως τόσο για την τιμωρία των εφεσιβλήτων όσο και για την αποτροπή διάπραξης από τους ίδιους ή από άλλους, παρόμοιων αδικημάτων. 30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται. 35

Η έφεση απορρίπτεται.